

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 18 Αὐγούστου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 209

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 1643. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 1390 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διώ-
ξεως καὶ παραγραφῆς ἀδικημάτων τινῶν» 1
- N. Δ. 1644. Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων . . 2
- N. Δ. 1645. Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 1399)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3
- N. Δ. 1646. Περὶ ἐνοποιήσεως τῶν μὲ τὰ φάρμακα ἀσχο-
λουμένων ὑπηρεσιῶν 4
- N. Δ. 1647. Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου
5736)1933 καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 329)1936 5
- N. Δ. 1648. Περὶ τοῦ κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς
Ἀγωγῆς 6

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1643)1942.

Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ.
1390 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀναστολῆς διώξεως καὶ
παραγραφῆς ἀδικημάτων τινῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ
Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων
τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων ἀπο-
φασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Νομοθ. Δ) τοῦ
1390 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς: Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀσκη-
θείσης ποινικῆς ἀγωγῆς ἐξεδῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος
τελεσίδικον βούλευμα τὴν ἀναστολὴν τῆς περαιτέρω διώξεως
διατάσσει δι' ὁμοίας ἀποφάσεως αὐτοῦ ὁ ἀρμόδιος Εἰσαγγελεὺς
Ἐφετών, καθ' ἥς οὐδεμία προσφυγὴ χωρεῖ.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἁρθρου προστίθεται
ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις ἢ τοῦ βαρυτέρου χαρακτηρισμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἡ ποινικὴ ἀγωγή ἀποσβέννεται
διὰ παραγραφῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Δια-
τάγματος, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Δι-
καστηρίου ἀλλ' αἱ σχετικαὶ δικογραφίαι εἴτε ὑποβάλλονται

οἰκοθεν ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἴτε ἀναζητούμεναι
ὑπὸ τοῦ ἀσχοῦντος τὴν ποινικὴν ἀγωγήν εἴτε ὑπάρχουσαι παρ
αὐτῶ, τίθενται εἰς τὸ Ἀρχεῖον διὰ πράξεως τοῦ ἀρμόδιου Εἰ-
σαγγελέως ἢ δημοσίου κατηγοροῦ σημειουμένης ἐπὶ τοῦ συ-
κέλλου, χρονολογουμένης, ὑπογραφιμένης καὶ σφραγιζομένης.

2. Ἐφ' ὧν ἀδικημάτων χωρεῖ ἀναστολὴ διώξεως, ἀμα ὡς
βεβαιωθῇ ὅτι συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις αὐτῆς δὲν προβαί-
νει περαιτέρω ἢ διώξις ἀλλ' ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος οἰκοθεν
ἢ αἰτῇται παντὸς ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ ἀσχοῦντος τὴν ποινικὴν
ἀγωγήν ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν εἰς τὸν παρὰ Πλημμε-
λειοδίκαις Εἰσαγγελέα ἵνα ἀποφασίσῃ περὶ τῆς ἀναστολῆς ἢ
μὴ τῆς διώξεως.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων, ὧν ἡ ποινικὴ ἀγωγή ἀποσβέννεται
διὰ παραγραφῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ
Διατάγματος ὡς καὶ ἐκείνων, ἐφ' ὧν διετάχθη ἡ ἀναστολὴ
τῆς διώξεως, ἂν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦτου ἐξεδῇ
τελεσίδικον παραπεμπτικὸν βούλευμα ἢ ἐπεδῇ εἰς τοὺς κα-
τηγορουμένους ἢ τινὰ αὐτῶν κλήσις τοῦ Εἰσαγγελέως εἰς τὸ
ἀκροατήριον, ἢ δὲ ποινικὴ δίκη ἀποτελῇ προδικαστικὸν ζή-
τημα πολιτικῆς δίκης ἢ προϋπόθῃσιν αἰτήσεως ἀναψηλαφῆ-
σεως, δύναται αἰτῇται τοῦ παθόντος νὰ διαταχθῇ δι' ἡτιολο-
γημένης πράξεως τοῦ Εἰσαγγελέως γραφομένης ἐπὶ τῆς αἰ-
τήσεως ἢ συνέχεσις τῆς διώξεως μέχρις ἐκδικάσεως. Κατὰ
τῆς δεχομένης τὴν αἴτησιν ἢ ἀπρριπτούσης αὐτὴν πράξεως
τοῦ Εἰσαγγελέως χωρεῖ προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Εἰσαγγελέως
Ἐφετών.

2. Ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην
παράγραφον παραπεμφθέντος, οὕτως λογίζεται ὡς καταδικα-
σθεὶς ὑπὸ δρόν, ἀναστέλλομένης τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς ἐπὶ
τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφά-
σεως. Ἄν ὁ καταδικασθεὶς διαρκούσης τῆς ἀναστολῆς ὑπο-
πέσῃ εἰς νέον ἀδίκημα ἐκ δόλου ἀπορρέον καὶ εἰς βαθμὴν
πλημμελήματος τοῦλάχιστον τιμωρούμενον, ἐκτίει ἡμετέρας
τὰς ποινὰς ἀθροιστικῶς.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προθεσμία τῆς πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Ἐφετῶν κατὰ
τὰς διατάξεις τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ
παρόντος διδομένης προσφυγῆς εἶναι δεκάμηρος ἀπὸ τῆς
ἐπιδόσεως τῆς πράξεως, καθ' ἥς ἡ προσφυγὴ.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἀγροτικὰ ἀδικήματα ἐξαίρουνται τῶν διατάξεων τοῦ
αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὧν ἡ ἀληθὴς ἔννοια εἶναι
ὅτι δι' αὐτῶν δὲν θίγεται τὸ ἄρθρον 31 τοῦ Νομοθετικοῦ Δια-
τάγματος 1142.

Ἡ ισχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Δ. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1644/1942.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν Νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νόμου ὁ διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Αὐγούστου 1941 Διατάγματος «περὶ διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων διὰ τὸ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος 1941—42» καθορισθεὶς δημόσιος δασικὸς φόρος καὶ τὸ μίσθωμα αὐξάνεται δι' ἅπαντα τὰ δασικὰ προϊόντα εἰς τὸ πενταπλάσιον.

Διὰ Διατάγματος ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν τὸ μίσθωμα ὡς καὶ ὁ δασικὸς φόρος προσαρμόζεται ἀναλόγως τῆς αὐξομειώσεως τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

Τῆς κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθρου αὐξήσεως τοῦ δημοσίου φόρου καὶ τοῦ μισθώματος τὸ ἥμισυ ἀποτελεῖ ἔσοδον τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διατιθέμενον διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐργῶν τῶν δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 2.

1. Διαρκούσης τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας νὰ προσαρμόζῃ πρὸς τὴν νομισματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἐν γένει κατάστασιν τὸ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 33 τοῦ Ν. Δ. 841/1941 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων κλπ.» προτεινόμενον τμήμα τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν δασῶν περὶ ὧν τὸ ἄρθρον τοῦτο.

2. Ἡ προσαρμογὴ αὕτη ἐνεργεῖται μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, κοινοποιεῖται δὲ εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον μετὰ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ ἐκτιμήσεως διὰ τῆς περὶ κατ' ἀρχὴν ἐγκρίσεως τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 841 χορηγούμενα μηνιαία ἐπιδόματα δι' ἔξοδα καθαριότητος καὶ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης πρὸς λειτουργίαν τῶν γραφείων τῶν Δασικῶν Ἐπιθεωρήσεων, Δασαρχείων καὶ Δασονομείων καθορίζονται ἐλάχιστοτε διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἀληθὲς ἐννοια τοῦ ἁρθρου 3 παράγραφος 1 τοῦ Ν. Δ. 841 τοῦ 1941 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων δὲ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχειρίσιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πο-

λέμου δημιουργηθεισῶν συνθηκῶν» εἶναι ὅτι εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ μνημονευομένας συμβάσεις νοεῖται καὶ πᾶσα τοιαύτη οἰοῦν δὴποτε τύπου καὶ χαρακτηρισμοῦ ἀποσκοποῦσα τὴν ἐκμετάλλευσιν δάσους καὶ ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 3 παράγραφος 1 τοῦ Ν. Δ. 841/1941 καθοριζομένη προθεσμία δύο μηνῶν παρατείνεται καὶ λήγει μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 826 τοῦ ἔτους 1937 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἡ ἐκμετάλλευσιν τῶν κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον παραχωρουμένων δασῶν καθορίζεται δι' ἐγκριμένου δασοπονικοῦ ἢ δασικοῦ διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, παραχωρεῖται δ' αὕτη διὰ δημοπρασίας ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐφόσον πρόκειται περὶ δασῶν παραχωρουμένων τὸ πρῶτον εἰς ἐκμετάλλευσιν ἢ περὶ δασῶν διὰ τὴν ἐνοικίαν τῶν ὁποίων ἐνηργήθη ἄνευ ἀποτελέσματος διαγωνισμοῦ, παρέχεται δὲ ἡ δυνατότης ἐκμεταλλεύσεως τούτων διὰ σοβαρῶν μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων (ἐργοστασίων πρίσεως κλπ.) ἐγκατεστημένων παρὰ τὸ δάσος, ἡ ἐκμετάλλευσιν δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἄνευ δημοπρασίας δι' ἀπ' εὐθείας συμβάσεως μετὰ συμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, προκαλουμένην κατόπιν γνωματεύσεως τῶν ἀρμοδίων Δασάρχου καὶ Ἐπιθεωρητοῦ Δασῶν, καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου λαμβανόμενῃ μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Ἡ σύμβασις συνάπτεται μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὡς ἐκπροσώπου τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ ἀναδόχου».

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ διὰ τοῦ ἁρθρου 14 τοῦ Α. Ν. 1700/1939 καθορισθεὶς ἀριθμὸς τῶν Δασαρχῶν ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας αὐξάνεται κατὰ εἴκοσι πέντε.

2. Ὁ ὑπὸ τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος», ὁριζόμενος ἀριθμὸς Δασαρχείων αὐξάνεται κατὰ 30 μειουμένου ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἁρθρου 9 τοῦ ἰδίου Νόμου 4173 προβλεπομένου ἀριθμοῦ Δασονομείων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Δασονόμων α' καὶ β' αὐξάνεται ἰσὺν τριάκοντα.

Ἄρθρον 8.

1. Δασάρχαι α' ἢ β' τάξεως ἔχοντες ὑπερκοκταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν δύναται νὰ προάγωνται εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον ἀντίστοιχον βαθμὸν τοῦ ἐν κατέχου.

2. Δασονόμοι β' τάξεως ἔχοντες ὑπερκοκταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ δασονόμου β' καὶ γ' τάξεως δύναται νὰ προάγωνται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ δασονόμου α' τάξεως.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους τῆς περιφερειακῆς ὑπηρεσίας παρέχεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1942 καὶ ἐφεξῆς μηνιαῖον πάγιον ἐπίδομα στολῆς ἐκ δραχμῶν 3000 ἔναντι τῆς ἣν ὑφίστανται φθορᾶς ἱματισμοῦ κατὰ τὰς συχνὰς, λόγῳ τῶν ἐκτάκτων ἀναγκῶν τῆς διαφυλάξεως, προστασίας καὶ ἐκμετάλλεψεως τῶν δασῶν, περιόδους τῶν.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο μὴ ἐμπίπτει εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 580/1941 Νομοθετικὸν Διάταγμα «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πολυθεσίας» ἀπαλλάσσεται τελῶν χαρτοσήμου καὶ πάσης κρατήσεως.

2. Χορηγεῖται μηνιαῖον πάγιον ἐπίδομα λόγῳ ἐνοικίου ἐκ δραχμῶν 600 εἰς τοὺς δασονόμους, 500 εἰς τοὺς δασοκόμους καὶ 400 εἰς τοὺς δασοφύλακας, προϊσταμένους, τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν δασαρχείων καὶ δασονομείων, δασικῶν τμημάτων, δασικῶν σταθμῶν καὶ δασοφυλακείων καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ὑπ' αὐτῶν διευθυνόμενα γραφεῖα δὲν στεγάζονται εἰς δημόσια, δη-

μοτικά, κοινωνικά ή ἐπὶ τούτω ὑπὸ τοῦ Δημοσίου μεμισθωμένα οικήματα.

3. Εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους περιφερειακῆς ὑπηρεσίας, χορηγεῖται ἐτησίως καὶ ἐφ' ὅσον διαρκούσιν αἱ ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως συνθήκαι, ἀνὰ ἓν ζεύγος ἀρβυλλῶν καὶ ἀνὰ δύο ζεύγη κατυμμάτων, τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῶν ὁποίων βαρύνει τὸ Δημόσιον, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τοὺς δικαιούχους.

Ἡ προμήθεια τῶν μὲν ἀρβυλλῶν γίνεται διὰ προχείρων διαγωνισμῶν, τῶν δὲ κατυμμάτων διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐπισιτισμοῦ κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Εἰς τὸν προμηθευτὴν καταβάλλεται ἐκαστοτὲ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ὀλοκλήρως τὸ τίμημα τῆς προμηθείας τοῦ ἡμίσεος ἀποδομένου εἴτα εἰς αὐτὸ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τῆς μισθοδοσίας τῶν δικαιούχων εἰς δώδεκα ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις.

Ἄρθρον 10.

1. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας κινούμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιούνται προτιμήσεως εἰς τε τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἄλλα μεταφορικά μέσα.

2. Παράβασις τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρι 25.000 δραχμῶν ἐπιβαλλομένης ἀνεκκλήτως ὑπὸ τοῦ Πταισματοδίκου, δι' αὐτὴν εὐθείας κλήσεως κατηγοροῦντος τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ Δασνόμου.

Ἄρθρον 11.

Δασικοὶ ὑπάλληλοι τραυματιζόμενοι ἐν τῇ ἐκτέλεσει τῶν καθηκόντων των δικαιούνται νοσηλείας εἴτε εἰς δημόσιον θεραπευτήριον, εἴτε εἰς ἰδιωτικὸν τοιοῦτον, μέχρι τῆς τελείας αὐτῶν θεραπείας, τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενα ἐξέδρα νοσηλείας καταβάλλονται ἐξ ὀλοκληρίου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καθ' ὑπερβάσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἰσχυουσῶν μέχρι τοῦδε διατάξεων προδλεπομένων τοιούτων.

Ἡ παρούσα διάταξις ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1941 καὶ ἐντεύθεν τραυματισθέντας δασικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 12.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δικαιούται νὰ μετατάσῃ ἐργατοφύλακας δασῶν εἰς ἀντιστοιχοῦς θέσεις κλητῆρων παρὰ Δασαρχείας.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1645/1942.
Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1399/1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσουμεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 1399) 42 «περὶ ὀργανώσεως τοῦ ἀντικαρκινικοῦ ἀγῶνος» συνισταμένη ὀργάνωσις ἀποτελεῖ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου.

Ἄρθρον 2.

Ὅπου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1399) 42 Νομ. Διατάγματι ἀναγράφεται ἡ φράσις «Κεντρικὴ Ὀργάνωσις Κοινωνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἀγῶνος» ἀντικαθίσταται αὕτη διὰ τῆς φράσεως «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Κοινωνικοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἀγῶνος».

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐδαφίων η' καὶ ιγ' τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1399) 42 Νομοθ. Διατάγματος προστίθεται ἡ φράσις «δοιζόμενων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας Ὑπουργοῦ».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1399) 42 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ὀριζόμενης Ὀργανώσεως τίθεται εἰς Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἀγῶνος. Τοιοῦτος διορίζεται ἐπὶ ἀποδοχαῖς καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ἐπὶ συμβάσει μὲ ἀποδογὰς κανονισθησόμενας διὰ Διατάγματα. Διδόντως τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἡ ἄλλου διωταγοῦς πρὸς ἄλλοδαπὴς ἀγγοληθεῖς εἰδικῶς ἀπὸ μάκου εἰς τὰ τῆς Καρκιнологίας, τυχὼν ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς μορφώσεως ἐν τοῖς ἀνεγνωρισμένοις Ἀντικαρκινικοῖς Κέντροις τῆς ἄλλοδαπῆς, ἐπιδείξας ἐξειδικευμένην δοσὴν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Καρκίνου ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ δημοσιεύσας πρωτοτύπους μελέτας καὶ ἐργασίας ἐπὶ τοῦ Καρκίνου.

2. Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1399) 42 καὶ μετὰ τὴν φράσιν «καὶ δημοσιεύσας πρωτοτύπους μελέτας καὶ ἐργασίας ἐπὶ τοῦ καρκίνου» προστίθεται ἡ φράσις «καὶ ὅταν οὕτως κατέγνη καὶ ἐτέραν δημοσίαν θέσιν διατηρεῖ ταύτην ὄντι τοῦ ἀνέμουτος αὐτῇ μισθοῦ».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ὄγεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Αὐγούστου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Σχεδίου τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐνοποιήσεως τῶν μὲ τὰ φάρμακα ἀσχολουμένων ὑπηρεσιῶν».

Π ρ ο ς

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Τὰ φάρμακα καὶ τὰ φαρμακευτικὰ εἶδη, ὡς ἔχοντα ἄμεστον σχέσιν καὶ συνάφειαν μὲ ἓνα ἐκ τῶν θεμελιωδῶν σκοπῶν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Προνοίας, ἤτοι τὴν περιφύρουσιν τῆς Δημοσίας Ὑγείας, ὑπῆγοντο ἀνέκαθεν εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ. Οὐδέποτε ἄλλως τε ἐτέθη ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ὅτι πᾶν εἶς ἀφρώρα τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, τὸν ἐλεγχον τῆς ποιότητος καὶ τῆς τιμῆς τῶν φαρμάκων εἶδει νὰ

τελή υπό την άμεσον έποπτείαν του μερμινώντος διά την ύγειαν του λαού Υπουργείου παρ' ή ύφίστατο και έλειτούργει πάντοτε ειδική προς τόν σκοπόν τούτον ύπηρεσία, διαθέτουσα τά κατάλληλα και ειδικευμένα εις τό έργον των ύγειονομικά έργα.

Ο δημοσιευθείς έν τούτοις κατά τό έτος 1936 Αγορανομικός Κώδιξ έν τή γενικωτέρω αυτού προσπάθειά όπως τό υπό έκτάκτους συνθήκας ίδρυθέν Υφυπουργείον Αγορανομίας και ήδη Έπισιτισμού, άποδή ή ρυθμιστής των σχέσεων παραγωγής, κατανομής και καταναλώσεως όλων έν γενεί των ειδών βιωτικής ανάγκης περιέλαβεν έν τισι των διατάξεων αυτού και τά φάρμακα και φαρμακευτικά είδη.

Και υπό συνθήκας μέν δυσμενέστερας, ήτοι κατά την προπολεμικήν περίοδον ουδέμία άπολύτως έστειλωθή άνάμειξ έξων προς την δημοσίαν ύγειαν ύπηρεσιών εις τά των φαρμάκων και φαρμακευτικών ειδών, ούτως ώστε αι μνησθείσαι διατάξεις του ισχύοντος Αγορανομικού Κώδικος περιέπεσαν σχεδόν εις άχρηστίαν.

Επ' εσχάτων όμως, ότε αι μέθοδοι τής άθεμίτου έμπορίας έπεξετάθησαν επικινδύνως και επί των ειδών τούτων, παρίστατο δέ ή ανάγκη λήψεως μέτρων άποσκοπόντων εις την περιστολήν του κακού, περετηρήθη σύγγυσις και άνωμαλία έκ του γεγονότος ότι πολλαί ταυτοχρόνως Κρατικάί Υπηρεσίαι καθίσταντο άρμόδιαι επί άντικειμένου χρήζοντος ενιάίας Κρατικής κατεύθυνσεως και μερίμνης υπό μόνον των όργανικώς τεταγμένων να επιλύσωσι τά ανακύπτοντα ζητήματα ύγειονομικών ύπηρεσιών. Η στεινωθείσα σύγγυσις άποδοστήτων άπέδειξεν ότι ή κατ' εξαίρεσιν έπαιρηγή των συνήθων άποσκοπόντων κινήσεων, των άφαιρόντων τά κοινά είδη βιωτικών ανάγκων και επί των φαρμάκων και φαρμακευτικών έν γενεί ειδών, άποβαίνει επί ζημία του επιδιωκόμενου σκοπού και ότι συνεπώς ένδείκνυται ή συγκέντρωσις όλων των σχετιζόμενων μέ την παραγωγήν, τό έμπόριον και την κατανάλωσιν των ειδών τούτων άντικειμένων, εις τό μόνον άρμόδιον διζ Αημοσίαν Υγειαν Υπουργείον. Ούτος είναι κυρίως ό σκοπός του ύποβαλλομένου σκεδίου Νομοθετικού Διατάγματος, διά των διατάξεων του όποιου προβλέπεται έξ άλλου επί εύρυτέρας βάσεως αναδιοργάνωσις των άσχολουμένων με τ' άντικείμενα ταύτα ύπηρεσιών του Υπουργείου Έθνικής Προνοίας, ούτως ώστε να δυννηθώσιν αύται ν' ανταποκριθώσιν άνέτως εις την εκπλήρωσιν τής σοβαράς αύτών άποστολής.

Δι' έτέρων διατάξεων του υπό την κρίσιν ύμών ύποβαλλομένου νομοσχεδίου λαμβάνεται σειρά μέτρων, ύπαγορευομένων υπό των κοινουμένων σύμφων έξαιρετικών συνθηκών, άποσκοπόντων εις την διευκόλυνσιν τής εισαγωγής και τής διαθέσεως των πρωτίστης ανάγκης φαρμάκων και φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων. Η προβλεπόμενη ίδια έν άρθρω 6 πώλησις όρισμένων φαρμακευτικών ειδών άνευ τής μεταλαβήσεως των οαμακείων, έγομεν την κεποίθησιν ότι θα συντελέσει μεγάλως εις την διευκόλυνσιν του κοινού διά την προμήθειαν των κυριωτέρων φαρμάκων του κατά την σημερινήν δυσχερή περίοδον, δεδομένου ότι ποδκνείται περί μέτρου όλως προσωρινού, ούτινος ή εφαρμογή δέν θα συνεχισθή μετά την λήξιν τής σημερινής άνωμάλου καταστάσεως.

Επίσης άνά τίθεται εις τό Ανώτατον Υγειονομικόν Συμβούλιον ό καθορισμός έκάστοτε τής απαιτούμενης δαπάνης διά τόν έλεγγον των υπό έγκρισιν ιδιοσκευασμάτων, αναλόγως του κόστους των προς τούτο άνταρκούντων υλικών.

Εν Αθήναις τή 11 Μαΐου 1942.

Ο Υπουργός τής Έθνικής Προνοίας
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ύπ' άριθ. 1646)1942.

Περί ένοποιήσεως των με τά φάρμακα άσχολουμένων υπηρεσιών.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Έχοντες ύπ' όψει τό ύπ' άριθ. 1)1941 Ν. Διάταγμα άπερί άρμοδιότητος τής Κυβερνήσεως, των Υπουργών και άλλων διατάξεων, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον 1.

Η ρύθμισις των σχέσεων παραγωγής, διανομής, καταναλώσεως, ό καθορισμός των τιμών και φαρμάκων και φαρμακευτικών ειδών ύπάγεται έφ' εξής εις τό Υπουργείον Έθνικής Προνοίας.

Άρθρον 2.

1. Παρά τή Γενική Διευθύνσει Υγεινής του Υπουργείου Έθνικής Προνοίας συνιστάται Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον Φαρμάκων άποτελούμενον.

α) Έκ του Γενικού Διευθυντού Υγεινής ή του νομίμου αυτού άναπληρωτού.

β) Έκ του Προϊσταμένου τής Υπηρεσίας Φαρμακευτικών και Ιατρικών Έπαγγελμάτων τής Γενικής Διευθύνσεως Υγεινής.

γ) Έκ του προϊσταμένου τής Υπηρεσίας Οικονομικών Υπηρεσιών τής αύτης Γενικής Διευθύνσεως.

δ) Έκ του προϊσταμένου τής Υπηρεσίας Επιθεωρήσεως φαρμακείων τής αύτης Γενικής Διευθύνσεως.

ε) Έξ ένός άνωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Έπισιτισμού όριζομένου υπό του οικείου Υπουργού.

στ) Έξ ένός φαρμακοποιού ειδικευθέντος εις τά ζητήματα διατιμήσεως των φαρμάκων, λαμβανομένου κατά προτίμησιν έκ των διατελεσάντων επί διετίαν τουλάχιστον ως μελών του Ανωτάτου Υγειονομικού Συμβουλίου όριζομένου υπό του Υπουργού Έθνικής Προνοίας, μετά πρότασιν του Πανελληνίου Φαρμακευτικού Συλλόγου.

ζ) Έκ του παρά τώ Διοικητικώ Συμβούλιω του Έμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Αθηνών έκπροσώπου τής χημικής και φαρμακευτικής βιομηχανίας.

2. Κατά τόν αυτόν τρόπον όρίζονται τ' άναπληρωματικά μέλη ένός έκάστου των τάκτικων μελών. Τόν νόμιμον άναπληρωτήν του Γενικού Διευθυντού Υγεινής άναπληροί έτερος Διευθυντής τής αύτης Γενικής Διευθύνσεως τούς δέ προϊσταμένους των ύπηρεσιών Ιατρικών και Φαρμακευτικών Έπαγγελμάτων και Οικονομικών Υπηρεσιών έτεροι ισόβαθμοι υπάλληλοι τής αύτης Γενικής Διευθύνσεως και τόν προϊστάμενον τής Υπηρεσίας Επιθεωρήσεως Φαρμακείων έτερος φαρμακοποιός φέρων τουλάχιστον βαθμόν Τηχάτάχου.

3. Κατά τάς συνεδριάσεις του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Φαρμάκων δύνανται να παρίστανται, άνευ δικαιώματος ψήφου, καλούμεναι υπό του Προέδρου: άνα εις αντιπρόσωπος 1) του Φαρμακευτικού Συλλόγου, 2) του Αττικοβιομήτορος, 3) του Συλλόγου Φαρμακευτών Αθηνών, και 3) του Συλλόγου Αντιπροσώπων Φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων τής άλλοδαπής.

4. Του Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Φαρμάκων προσδρεύει ό Γενικός Διευθυντής Υγεινής, ή ό νόμιμος αυτού άναπληρωτής.

5. Γραμματεΐς του Συμβουλίου όρίζεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Έθνικής Προνοίας, εις έκ των ύπηρετούντων παρά τώ Υπουργείω Έθνικής Προνοίας Γραμματέων ή Εισηγητών δι' τής αύτης δέ άποφάσεως όρίζεται και άναπληρωτής αυτού.

6. Τό Γνωμοδοτικόν Συμβούλιον Φαρμάκων λαμβάνει άποφάσεις κατ' άπόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων μελών. Διά την συγκρότησιν άπαρτίας απαιτείται όπως τά παρόντα μέλη είναι περισσότερα των άπόντων. Έν ίσοψηφίαι νικά ή ψήφος του Προέδρου.

*Άρθρον 3.

1. Τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Φαρμάκων, καταρτίζει, κατὰ τὰς περὶ τούτου κειμένης διατάξεις, τὴν Κρατικὴν διατίμησιν φαρμάκων, καλούμενον δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, γνωμοδοτεῖ περὶ παντὸς ζητήματος σχεσίν ἔχοντος μὲ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1ον τοῦ παρόντος ἀσκουμένην ὑπ' αὐτοῦ ἀρμοδιότητα, ἐν σχέσει πρὸς τὰ φάρμακα καὶ τὰ φαρμακευτικὰ εἶδη.

2. Τὸ αὐτὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ προβῇ εἰς τὸν καθορισμὸν καὶ τῆς χονδρικῆς τιμῆς πωλήσεως πρὸς φαρμακοποιοὺς ὀρισμένων φαρμάκων, ἐπιστημονικῶν εἰδῶν καὶ ιατρικῶν βοηθημάτων, ὅσας κληθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἴτε νὰ ἐξαίρῃ τῆς διατιμῆσεως τινὰ ἐκ τῶν εἰδῶν τούτων, καθορίζον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ ἐπιτρεπόμενον ἀνώτατον ὅριον ποσοστοῦ θεμιτοῦ κέρδους.

3. Ἡ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἑθνικῆς Προνοίας Ἐπιτροπὴ Διατιμῆσεως Φαρμάκων καταργεῖται, ἅπαντα δὲ ἡ ὑπ' αὐτῆς ἀσκουμένη ἀρμοδιότης μεταβιβάζεται εἰς τὸ Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Φαρμάκων.

*Άρθρον 4.

Ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων παρὰ φαρμακοποθηκαρίων, ἐργοστασίων φαρμακευτικῶν προϊόντων, καὶ τῶν ἀντιπροσώπων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων τιμολογῶν εἰσπράττεται τέλος ἐν (1) ἐπὶ τοῖς γιγλίαις, ὅπερ ὀφείλουσιν οἱ ἐκδίδοντες τὰ τιμολόγια νὰ καταθέτωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Προνοίας καὶ ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν. Ἐκ τοῦ προϊόντος τοῦ τέλους τούτου καταβάλλεται ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου φαρμάκων καὶ τοῦ Γραμματέως αὐτῆς κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας ὁρισθόμενα. Ἐκ τοῦ παρόντος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω τέλους δυναμένου ν' αὐξάνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας μέχρι τριῶν (3) ἐπὶ τοῖς γιγλίαις, καταβάλλεται καὶ ἡ τυχὸν προκύπτουσα δαπάνη προσθέτου ἀμοιβῆς ἐξόδων κινήσεως κλπ. τοῦ μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν πρατηρίων πωλήσεως φαρμάκων ἀσχολουμένου προσωπικοῦ, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 5.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας ἐπιτρέπεται, κατὰ παρέκκλισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας ἢ διαρκούντος τοῦ πολέμου διζήσεις ὀρισμένων φαρμακευτικῶν προϊόντων, χαρακτηριζόμενων ὡς «πρωτίστης ἀνάγκης» δι' εὐθείας ποδὸς τὸ κοινόν, εἴτε διὰ τῶν πρατηρίων πωλήσεως τῶν οἰκείων ἐργοστασίων τῆς ἡμεδαπῆς εἴτε διὰ τῶν πρατηρίων τῶν οἰκείων ἀντιπροσώπων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων τῆς ἀλλοδαπῆς, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον ἐν ἐκάστη ἀποφάσει ὁριζόμενα, ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἰσχύος καὶ τὸν ἔλεγχον τῶν τακτικῶν ὑγειονομικῶν δογμάτων ἢ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν. Ἐν ἐλλείψει ἢ ἀνεπαρκείας τῶν κατὰ ἀνωτέρω πρατηρίων, ἢ διζήσεις δύναται ν' ἀνατιθῇ εἰς φαρμακεία ἐκ τῶν νομίμως λειτουργούντων ἐν ἐκάστη περιφερείᾳ ἢ δι' εἰδικῶν πρατηρίων συνιστωμένων ἐπὶ τούτῳ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας. Τὰ εἰς τὰς ἐκδιδομένας, κατὰ τ' ἀνωτέρω, Ὑπουργικὰς ἀποφάσεις καθοριζόμενα φάρμακα ἢ φαρμακευτικὰ εἶδη πωλοῦνται μὲ τὴν λιανικὴν τιμὴν τῆς ἰσχυροῦς Κρατικῆς διατιμῆσεως κῆξην μὲν κατὰ 5 ο.ο.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ διζήσις διεξάγεται, κατὰ τ' ἀνωτέρω, οὐκ διὰ φαρμακείων, ἀλλὰ διὰ πρατηρίων τὸ νόμιμον ποσοστὸν κέρδους τοῦ φαρμακοποιοῦ σὺν τῇ εἰδικῇ αὐξήσει 5 ο.ο ἀποδίδεται εἰς τὸν οἰκείον Φαρμακευτικὸν Σύλλογον καὶ κατανέμεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμ-

βουλίου ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

2. Οἱ διευθύνται τῶν ἐργοστασίων τούτων ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι Φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων εὐθύνονται διὰ πᾶσαν τυχόν ἀπόκρυψιν ἢ ψευδῆ δήλωσιν ἢ ἄρνησιν πωλήσεως τῶν διὰ τῶν πρατηρίων διατιθεμένων ὡς ἀνωτέρω εἰδῶν καὶ τιμωροῦνται μὲ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀγορανομικοῦ κώδικος προβλεπόμενας σχετικὰς ποινάς.

3. Οἱ ὑπεύθυνοι διευθύνται Φαρμακείων εἰς τὰ ὅποια κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀνατίθεται ἡ πώλησις ὀρισμένων φαρμάκων ἢ φαρμακευτικῶν εἰδῶν, ὑπέχουσιν ὡς πρὸς τὴν διαχείρισιν τῶν εἰδῶν τούτων, τὰς εὐθύνας τῶν δημοσίων ὑπολόγων καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς προβλεπόμενας διὰ τοὺς ὑπολόγους τούτους ποινικὰς κυρώσεις.

*Άρθρον 6.

1. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας δύναται, διαρκούντος τοῦ πολέμου, κατὰ παρέκκλισιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς φαρμακευτικῆς νομοθεσίας, νὰ ἐπιτρέπεται ἐκάστοτε ἡ εἰσαγωγή καὶ ἡ διάθεσις ἰδιοσκευασμάτων, ὁρῶν καὶ ἐμβολίων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἔστω καὶ ἂν ταῦτα δὲν ἔτυχον τῆς ἀδείας ἐλευθέρου κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι. Δι' ὁμοίας ἀποφάσεως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγή καὶ ἡ ἐναποθήκευσις χημικῶν καὶ φαρμακευτικῶν προϊόντων ὑπὸ τῶν οἰκείων ἀντιπροσώπων οἰκῶν τῆς ἀλλοδαπῆς.

2. Εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, δύναται νὰ ὑποχρεωθῶσιν οἱ βιομήχανοι ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νομίμως κυκλοφορούντων φαρμακευτικῶν ἰδιοσκευασμάτων ὅπως ἀναγράφουσιν ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβλήματος ἐκάστου ἰδιοσκευάσματος, τὴν τιμὴν λιανικῆς πωλήσεως ὑπὸ τοῦ φαρμακοποιοῦ πρὸς τὸ κοινόν.

Ἐν τῇ ἐκδιδομένῃ σχετικῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας καθορίζονται ὀνομαστικῶς τὰ φαρμακευτικὰ ἰδιοσκευάσματα, ἅτινα ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑποχρέωσιν.

*Άρθρον 7.

Τὸ ποσὸν τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑπὸ ἔγκρισιν ἰδιοσκευασμάτων, ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου, ἀναλόγως τῆς φύσεως τοῦ ἰδιοσκευάσματος καὶ τοῦ κόστους τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαιούντων ὑλικῶν πειραματοζώων κλπ. καταργουμένης πάσης σχετικῆς ἀντιθέτου διατάξεως.

Πᾶσα λεπτομέρεια σχετικὴ μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος δύναται νὰ κανονίζηται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Προνοίας.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 11 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ

Ἐθωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1647)1942.

Περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 5736)1933 καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 329)1936.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νόμου. Διατάγματα ἀπὲρ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως κλπ., ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ δυνάμει τοῦ Νόμου 5736 (1933) συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ, διατηροῦσα τὴν μέχρι τοῦδε ἀρμοδιότητά της, τελεῖ ὑπὸ τὸν ἐλεγχὸν καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας, ἀσκούμενον διὰ τῆς παρὰ τῷ πρώτῳ ἀρμ. δίας Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ὁρισθησομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου.

2. Ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ, ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις, ἀπαρτίζεται ἐξ ἐξ μελῶν ἡτοι:

α) ἐκ δύο Ἀνωτέρων ὑπάλληλων ἐκατέρου τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων τούτων.

β) ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπάλληλου τῆς Ὑπηρεσίας Λαϊκῆς Διαφωτίσεως τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Τύπου κλπ. ὑποδεικνυμένου ὑπ' αὐτῆς,

γ) ἐξ ἐνὸς ἐκπροσώπου τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων.

δ) ἐξ ἐνὸς ἐν ἐργασίᾳ ἢ συνταξιούχου ἡθοποιοῦ μὴ μετέχοντος τῆς διοικήσεως τοῦ Σωματείου Ἡθοποιῶν, καὶ

ε) ἐξ ἐνὸς θεατικοῦ ἐπιχειρηματιοῦ.

Οἱ τοσεῖς τελευταῖοι οὗτοι ὁρίζονται ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω Ὑπουργείων.

3. Τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διορίζονται διὰ κλητῆς πράξεως τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας ἐπὶ τριετεί θητεία, δυνάμει νὰ ἀνανεωθῇ. Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως ὁρίζονται καὶ τὰ ἀνταπλοωματικά μέλη. Τὰ ἐξ οἰουδήποτε λόγου ἐξερχόμενα ποδ τῆς λήξεως τῆς θητείας τῶν μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντικαθίστανται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ διὰ χρόνον συμπέπτοντα μὲ τὴν λήξιν τῆς θητείας τῶν ἀντικαθιστανέων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ, συνερχομένη ἐντὸς 15 τὸ βραδύτερον ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της, ἐκλέγει τὸν Ἀντιποέδον καὶ τὸν Γενικὸν αὐτῆς Γραμματέα. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς εἶναι ὁ ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Παιδείας.

5. Ἡ θητεία τῆς ἡδὴ ὑφισταμένης Ἐπιτροπῆς θεωρεῖται λήξασα ὅταν τῷ διορισμῷ τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Δ. συγκροτούμενης νέας Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας θέλουσι καθορισθῇ.

α) τὰ πρόσωπα τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Σκηνοθετῶν, καὶ τὰ εἰδικὰ αὐτῶν προσόντα,

β) Αἱ εἰδικαὶ κατηγορίαι τακτικῶν καὶ προσωρινῶν ἀδειῶν ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ὡς ἄνω προσώπων καὶ τῶν ἀδειῶν ἐμφανίσεως ἀπὸ σκηνῆς,

γ) τὰ τῆς μετατροπῆς τῶν προσωρινῶν ἀδειῶν εἰς τακτικάς,

δ) τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου,

ε) τὰ τῆς ἀρμοδιότητος καὶ δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς

ἐπὶ τῆς ἐπιλύσεως πάσης διζφορᾶς ἀναφυομένης μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων εἰς τὰ θέατρα ἡθοποιῶν πάσης κατηγορίας,

στ) τὰ τῆς ἐσωτερικῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

ζ) τὰ τῆς διαβαθμίσεως τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.

η) τὰ τῶν προσθέτων πόρων τῆς Ἐπιτροπῆς.

θ) τὰ τῆς παιθαρχικῆς δικαιοδοσίας τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων,

ι) τὰ τῆς διαβαθμίσεως τῶν διαφόρων ποινῶν ἐπὶ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργαζομένων εἰς τὸ θέατρον, χρηματικῶν καὶ στερητικῶν ἀδείας ἐπαγγέλματος καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Διαταγμάτων ἰσχύουν καὶ ἐφαρμόζονται πλήρως αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου 5736)1933 καὶ τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 329)1936, ὡς καὶ τῶν ἐκδοθέντων μετέπειτα κανονιστικῶν καὶ ἐκτελεστικῶν Διαταγμάτων καὶ Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων.

3. Διὰ πράξεως τῶν Ὑπουργείων Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας ὁρίζονται ἐκάστοτε τὰ τῆς κατὰ συνεδρίαν ἀποζημιώσεως τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Εἰδικοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τῶν ἐξῆδων κινήσεως ἐκτελοῦντος χρόν βοήθου γραμματέως καὶ κλητῆρος τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ἐπίδοσιν ἐγγράφων, ἀποφάσεων, προσλήψεων κλπ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ δαπάνη τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς, ἡμισθοδοσία τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς βαρύνει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ Ταμεῖον Ἑργασίας Ἡθοποιῶν, τῶν ἀναγκαιούντων ποσῶν προκαταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν κατὰ τριμηνίαν.

Εἰς τὸ τέλος ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποδίδει λογαριασμὸν εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας.

Ἄρθρον 4.

Ἀναθεώρησις ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Ἐπιτροπῆς δι' ὃν ἀπηγγέλθη ὁριστικὴ στέρεσις ἀδείας, ὑπόκειται εἰς ἀναθεώρησιν εἰς τὰς ἀκτιλούτους μόνον περιπτώσεις:

α) ἐπὶ προσαγωγῆς νέων κριτίμων ἐγγράφων, λόγῳ ἐσφαλμένων ἐκτιμήσεων νόμου.

β) λόγῳ πλάνης περὶ τὰ πραγματικὰ γεγονότα.

Ἡ αἵτησις ἀναθεωρήσεως ὑποβάλλεται ἐντὸς ἐξ μηνῶν τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως ἣς αἰτεῖται ἡ ἀναθεώρησις.

Ἄρθρον 5.

1. Ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δι' ὃν ἀπαγγέλλονται πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβολῆς ποστίμου μέχρι τοῦ ἡμίσεως τῶν ἀποδογῶν τοῦ ἡθοποιοῦ ἢ προκηκμένου περὶ ἐργοδοτῶν χρηματικαὶ ποιναὶ μέχρι 10.000 δραχμῶν, ὡς ἐπίσης καὶ ἀποφάσεις ἐπιβολῆς πειθαρχικῆς στερεσεως τῆς ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος μέχρι 10 ἡμερῶν εἶναι ὁριστικαὶ καὶ τελεσιδίκαι καὶ μὴ ὑποκείμεναι εἰς προσφυγὴν εἰς τὴν δευτεροβάθμιον Ἐπιτροπὴν.

2. Ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς κατ' ἣς ἡσκήθη προσφυγὴ, μὴ ἐκδικασθεῖσα ὑπὸ τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐπιτροπῆς, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν πρωτοκολλήσεως τῆς προσφυγῆς, καθίσταται ὁριστικὴ καὶ τελεσιδίκαιος.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐν περιπτώσει οἰασθήποτε διαφωνίας ἢ διενέξεως ἀναφυομένης μεταξὺ ἡθοποιοῦ καὶ ἐργοδοτοῦ, ὁ ἡθοποιὸς ὑποχρε-

οὔται νὰ συνεχίσῃ παρέχων τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ θέατρον εἰς ὃ ἐργάζεται καὶ νὰ προσέρχεται τακτικῶς εἰς τὰς δοκιμασίας μέχρι οὗ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἀναφύσεώς διαφοράς ἢ Ἐπιτροπῇ εἰς ἣν δέον νὰ προσφύγῃ, μὴ δικαιούμενος νὰ συμβληθῇ μετ' ἄλλου θεατρικοῦ ἐπιχειρηματίου ἢ νὰ ἀναλάβῃ ἐργασίαν εἰς ἄλλο θέατρον. Πᾶσα ὑπογραφή τοιοῦτου συμβολαίου πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀπαλλοτριωτικῆς διὰ τὸν ἐγκαλούμενον ἡθοποιὸν ἀποφάσεως, εἶναι ἄφ' ἐαυτῆς ἄκυρος, ὁ ἡθοποιὸς δὲ δίδεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς, ὁ δὲ θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας ὁ συμβληθεὶς μετὰ τοῦ ἡθοποιοῦ ἢ χρησιμοποιοῦν ἡθοποιὸν παρὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, δίδεται ὑπ' αὐτῆς καὶ τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐπιβολῆς προστίμου μέχρι 50.000 δραχμῶν, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι τοῦ διπλασίου ποσοῦ καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

2. Θεατρικὸς ἐπιχειρηματίας μὴ συμμορφωθείς πρὸς ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπόφασιν ἀφορώσαν τὴν ὑπὸ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκδόσεως προκηφάστῃς διαφοράς ἐκ τῆς θεατρικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ μὴ καταθέσειως παρὰ τῇ αὐτῇ Ἐπιτροπῇ ἐν ἑκ τῶν τριῶν πρωτοτύπων τῆς συμβάσεως ἐργασίας μετὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἡθοποιοῦ στερεῖται ὁριστικῶς ἐν τῷ μέλλοντι τοῦ δικαιώματος τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφορῶν αὐτοῦ μετὰ ἡθοποιῶν προκυπτουσῶν ἐκ τῶν συμβάσεων ἐργασίας.

Ἄρθρον 7.

Τὰ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τῶν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποσῶν, ἀποτελουσῶν ἔσοδον τοῦ Ταμείου Προστασίας τοῦ Παιδιοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἡθοποιοῦ, καθορισθῶσιν διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας.

Ἄρθρον 8.

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Διατάγματος τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ἑργασίας κωδικοποιηθῶσι πᾶσαι αἱ ἰσχύοντες διατάξεις περὶ ἀκρίσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἡθοποιοῦ εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμον φέροντος τὸν ἀριθμὸν 5736 α.

Ἄρθρον 9.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΣΙΡΙΠΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 8 Ἀυγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1648)1942.
Περὶ τοῦ κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐλκοντες ὑπ' ὄψει τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Νομοῦ.
Διατάγματα περὶ ἀρμαδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑ-

πουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφατίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ Νόμου 4371)1929 ὡς ταῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἁρθροῦ 47 τοῦ Νόμου 5620)1932 συσταθὲν «Κεφάλαιον Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς» τὸ κατατεθειμένον ἤδη παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ, ἐξακολουθεῖ παραμένον εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ὀργανισμῶν καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐκ τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διατίθεται ἐτησίως καὶ κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν.

α') διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ὀμοσπονδιῶν τῆς ἐξωσχολικῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, καὶ

β') διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν γυμναστικῶν καὶ ἀγωνιστικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γυμναστικῶν, Ἀγωνιστικῶν κλπ. Ὀργανώσεων.

2. Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διατίθεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς.

α') διὰ τὴν ἱδρύσιν, συντήρησιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν πάσης φύσεως Δημοσίων καὶ Ἑθνικῶν Γυμναστηρίων.

β') διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑθνικῆς Ἀκαδημίας Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

γ') διὰ τὰς δαπάνας μετεκπαιδεύσεως εἰς τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν λειτουργῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, τῶν δημοδιδασκάλων καὶ κρατικῶν ἐν γένει λειτουργῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ δι' οἰκονομικὰς ἐνισχύσεις λειτουργῶν τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς, μετεκπαιδευμένων κατόπιν διαγωνισμοῦ εἰς ἀνεγνωρισμένας σχολὰς τῆς ἀλλοδαπῆς.

δ') διὰ τὴν ἀγορὰν βιβλίων καὶ τὴν ἐκδοσιν συγγραμμάτων, μελετῶν, ὁδηγῶν καὶ Δελτίου, πραγματευομένων ἀποκλειστικῶς θέματα τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ὡς καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν συγγραφῶν αὐτῶν.

ε') διὰ τὴν προμήθειαν γυμναστικῶν καὶ ἀθλητικῶν ὀργάνων, ὕλικου σπομβολῆς, διπλωμάτων, μεταλλίων καὶ ἐπάθλων ἀγῶνων.

στ') διὰ τὰς δαπάνας ὁργανώσεως Περιφερειακῶν καὶ Πανελληνίων Ἀγῶνων μετὰ τῶν Σχολείων, τῶν Δήμων καὶ τῶν Κοινοτήτων.

ζ') δι' ἐξόδα ἐποπτείας τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἐν γένει.

η') διὰ τὰς δαπάνας ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν Γραφείων καὶ τῆς Ἀποθήκης Ὑλικῆς τῆς Διευθύνσεως Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ὑπουργείου, καὶ

θ') διὰ τὰς ἀποζημιώσεις Γυμναστικῶν, Ἀγωνιστικῶν κλπ. Ὀργανώσεων, λόγω φθορῶν προξενουμένων εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῶν, ἐκ τῆς δωρεὰν χρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν δημοσίων σχολείων.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ διάθεσις τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς διὰ τοὺς ἐν ἁρθρῷ 2 τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀναγραφόμενους σκοποὺς γίνεσθαι ἐπὶ τῇ βάσει Προϋπολογισμοῦ συντασσομένου κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Σω-

ματικής Ἀγωγῆς καὶ ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας.

2. Αἱ εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ βάσει Χρηματικῶν Ἐνταλμάτων ἐκδιδόμενων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας, τὰ ὅποια ἀπαρατήτως θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ ἐπὶ τῶν ὁπίων ἀσκεῖται προληπτικὸς ἐλεγχος ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συναδρίου.

3. Τὰ ἀνωτέρω Χρηματικὰ Ἐντάλματα μετὰ τὴν ἐξόφλησιν των ἐπιστρέφονται ὑπὸ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὀρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ φυλλάσσονται εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς Διευθύνσεως Σωματικῆς Ἀγωγῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Αἱ εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς προμήθειαι τῶν διαφορῶν εἰδῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουν τὸ ποσὸν τῶν 25.000 δραχμῶν γίνονται διὰ δημοπρασίας, κατὰ τοὺς ἰσχύοντας ἐκάστοτε εἰδικoὺς Νόμους.

2. Ἐξαιρετικὰς ἢ ἐπειγούσας περιπτώσεις δύναται ὁ Ὑπουργὸς Ὀρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας νὰ προβαίνει εἰς προμήθειας εἰδῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν 100.000 δραχ., κατὰ τὴν προχείρου δημοπρασίας.

Ἄρθρον 5.

Διὰ Διαταγμάτων τοῦ Ὑπουργοῦ Ὀρησκευμάτων καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καθορίζηται πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ὅστινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καταργουμένης ταυτοχρόνως καὶ πάσης ἐτέρας γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως ἐπιβαλλούσης ἄλλας ἐπιβαρύνσεις εἰς βάρος τοῦ Κεφαλαίου Ἑθνικῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς ἢ ἀντικειμένης πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος
Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Αὐγούστου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ